

РЕШЕНИЕ

№ 43109

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9840** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано по жалба на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. с адрес за кореспонденция С.[жк], [улица], срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221424004636-091-001 от 07.04.2025 г., издаден от С. П. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. Г. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 661 от 03.07.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно отказано право на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 82 411.64 лв. за данъчни периоди от 01.12.2023 г. до 31.07.2024 г. и начислени лихви за забава в размер на 10 521.98 лв., или общо в размер на 92 933.62 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Оспорва изводите на ревизионния екип за наличие на основания по чл.68, ал.1, вр. чл.6 и чл.9, и чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС да се откаже право на приспадане на данъчен кредит (ДК) по фактури, издадени от посочени в РА доставчици. Твърди, че в хода на ревизията са ангажирани всички доказателства, относими към предпоставките за признаване на претендираното данъчно предимство по доставки, свързани с ремонти на отдавани под наем недвижими имоти – предмет на основната дейност на дружеството, като договори, приемо-предавателни протоколи (ППП), доказателства за плащане. Всички получени стоки и услуги били използвани в последващи облагаеми доставки. Счита, че правото на ДК е отказано безмотивно, без да са обсъдени представените доказателства и без да се посочва какви допълнителни такива за необходими за доказване на претендираното право. По отношение на доставчика „Авто строй“ ООД сочи, че

след 01.01.2007 г. е ирелевантно установеното при ревизията обстоятелство, че той не е включил фактури в дневниците си за продажби по ЗДДС, още повече, че е дадена вяра на твърдения, които са благоприятни за него, доколкото не се е задължил с данък към бюджета. Претендира за отмяна на РА.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. Б.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед №Р-22221424004636-020-001 от 13.09.2024 г. е възложена ревизия на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД за установяване на задължения за ДДС за периодите от 01.12.2023 г. до 31.07.2024 г., в 3-месечен срок, считано от връчване на ЗВР на 18.09.2024 г., т.е. в срок до 18.12.2024 г. Със ЗИЗВР от 16.12.2024 г. срокът на ревизията е продължен до 18.02.2025 г. - общият 5-месечен срок по чл.114, ал.1 и ал.2 от ДОПК. ЗВР и ЗИЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 от ДОПК и са връчени на ревизираното лице по електронен път. Заповедите са издадени от С. П. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П..

По силата на чл.10, ал.9 от ЗНАП (нова, в сила от 01.01.2021 г.) при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор на НАП или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция на НАП да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбите на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК уреждат компетентността на органите по приходите – обща по чл.7, ал.1 от ДОПК (актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция) и териториална по чл.8, ал.1 от ДОПК.

Нормата на чл.12, ал.6 от ДОПК предвижда, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

Възможността за промяна на териториалната компетентност безспорно е приложима и в ревизионното производство, в което разпоредбата на чл.112, ал.2, т.1 ДОПК урежда компетентност на възложителите на ревизията, определена от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Няма спор, че съгласно чл.8, ал.1 от ДОПК компетентна ТД на НАП в случая е в [населено място]. Именно посочената териториална компетентност е променена в процесната ревизия на основание законовата възможност по чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 ЗНАП. Това е сторено със Заповед № 3-ЦУ-971 от 10.05.2024 г. на Е. Н. – заместник изпълнителен директор на НАП, чиято компетентност произтича от Заповед № ЗЦУ-ОПР-14 от 16.04.2024 г. на изп. директор на НАП.

Със Заповед № 3-ЦУ-1839 от 13.09.2024г. на основание чл.10, ал.9 от ЗНАП е разпоредено служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-971 от 10.05.2024 г., да осъществяват производства по данъчно-осигурителен контрол, за които компетентна териториална дирекция по чл.8 от ДОПК е ТД на НАП С., посочени в приложение към заповедта.

С приложение към Заповед № 3-ЦУ-1839 от 13.09.2024г. процесната ревизия, по отношение на която териториално компетентна е ТД на НАП [населено място], е възложена на ТД на НАП

[населено място]. С т.14 от Заповед № РД-01-360 от 10.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С. на С. П. П. - началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., са възложени функции на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. д. № 2/2024 г., ОСС на ВАС, I и II Колегия, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. В мотивите на тълкувателното решение са обособени две групи вътрешни актове на администрацията, с ефект върху валидността на крайния акт на ревизионното производство. В първата група са актовете по чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 9 ЗНАП, издавани от изпълнителния директор на НАП в качеството му на орган на управление на агенцията /вж. чл. 4, ал. 1 ЗНАП/, като с разпоредбата на чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК се дерогират правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. Към втората група актове се отнася заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, която е предвиден от закона способ за персонализиране на компетентност, чийто източник е законът (така в мотивите на ТР № 5 от 22.06.2015 г. по тълк. д. № 4/2014 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия). От разширяването до територията на страната на компетентността на органа по приходите със заповедта по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК не следва включването в нея на правомощието по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК за възлагане на ревизии. Преценката за необходимостта служителите на НАП да осъществяват правомощията си извън територията, ограничена от правилата на чл. 8 ДОПК, е за субекта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП. Тя не поражда преки правни последици извън съдържанието на правоотношението между служителя и органа по назначаването и с арг. от чл. 2, ал. 2, т. 3 АПК не подлежи на съдебен контрол за законност, включително инцидентен. Със заповедта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП се осъществява разпределяне на трудовия ресурс за изпълнение на функциите на агенцията по чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗНАП. Преценката на необходимостта е в дискрецията на органа на управление на агенцията. Естеството на акта на изпълнителния директор изключва прилагането към него на контрола по чл. 169 АПК, като за издателя на акта не съществува задължение да го мотивира. Ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Липсва ограничение адресатите на заповедта да са от същата дирекция. Крайният извод е, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, който е определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция и е в субективните предели на заповеди по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е валиден.

По изложените съображения, при изпълнение на визираните законови предпоставки и съобразно задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. на ВАС, съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен териториален орган по приходите, респ. не е налице основание за нищожност на РА поради липса на териториална компетентност.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника доказателства – на технически носител (диск, л.92) и удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л.21-22, л.86-91).

Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК, поради което съдът приема, че оспореният РА не е нищожен поради възлагане на ревизията от некомпетентен орган по приходите или поради неполагане на квалифицирани електронни подписи от издателите на ЗВР, РА или РД, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221424004636-092-001 от 04.03.2025 г., срещу който не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221424004636-091-001 от 07.04.2025 г., издаден от С. П. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. Г. - ръководител на ревизията.

Установено е при ревизията, че основната дейност на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД е отдаване под наем на недвижими имоти - офиси, жилищни помещения и паркоместа. Формиран е извод, че процеските фактури не документират реални доставки на стоки и услуги, поради което и основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6/9 от с.з., на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 80 803,40 лв.

Ревизионният акт е връчен електронно на 23.04.2025 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № Ж-22-419 от 07.05.2025 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 13.07.2025 г. В този срок е постановено Решение № 661 от 13.07.2025 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК е предмет на съдебния спор.

Горестоящият орган е възприел доводите на ревизорите за липса на доказателства за реалност на доставките на стоки по смисъла на член 14, параграф 1 от Директива 2006/112, а именно, че доставчикът реално е притежавал стоки от съответния вид и количество, за да е възможно да прехвърли правото на собственост върху тях в полза на купувача/ревизирувания субект. Посочил е, че доставчиците не са представили доказателства, от които да се установи, че са притежавали стоките, предмет на процесите фактури, както и данни за притежавани от дружествата търговски обекти - магазин или складово помещение, от където е извършвана дейността им. Съобразил е, че правото на приспадане на данъчен кредит възниква по конкретна доставка, с конкретни страни, съответно получател и доставчик. Наличието на предпоставките за признаване правото на данъчен кредит, включително реалното осъществяване на доставките, се преценява именно по отношение на тези страни, доколкото стоката може да е придобита по друг начин от ревизираното лице и да е предмет на последваща продажба, но същественото в случая е, че не е доказано, че придобиването ѝ е по процесите фактури, издадени от сочените доставчици. В тази връзка е посочено в решението, че в дневника за покупки на ревизираното лице за въпросните периоди са отразени множество фактури за покупка на строителни материали от други дружества, за които са налице данни, че развиват реална търговска дейност и имат обекти за търговия със строителни материал - „ТРИУМФ 23“ КД, ЕИК[ЕИК], „СТРОЙМАРКЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ГОСПОДИНОВИ СТРОЙМАРКЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ДОВЕРИЕ БРИКО“ АД, ЕИК[ЕИК], „АА ТОНИ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БОШНАКОВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и др.

Относно доставката на услуга решаващият орган е посочил, че включва установяването на договаряне между страните на естеството на услугата, осигуряване на необходимите материали и необходимия персонал за изпълнението ѝ от страна на доставчика и предаване на резултата от свършената работа. Установяването на тези основни моменти понякога изисква изследването и на други факти, които сами по себе си не са съществени елементи от хронологията на сделката, но съпоставени с останалите обстоятелства, дават възможност да се направи логичен и непротиворечив краен извод относно това налице ли е реална доставка на услуга. По отношение

обвързването на процесните фактури с представените договори и ППП, решаващият орган е съобразил, че вписаният във фактурите предмет на доставките е „СМР по договор“, „СМР по протокол“, „по договор за КСС“ и поради липсата на посочен в тях номер на съответния документ към който се отнасят, същите не могат да се обвържат с наличните документи. Подписите на управителите на дружествата-доставчици, фигуриращи в договорите и протоколите, видимо се различавали от образа на подписа в търговския регистър, което будело съмнение, че доставките са договаряни с управителите, както твърдял в писмени си обяснения жалбоподателят. Не били налице и доказателства за начина на калкулиране на цената на услугите. В договорите нямало договорено възнаграждение, липсвали оферти или други документи, в които да са определени конкретни цени. Наред с това и с оглед естеството на фактурираните услуги особено значение е придадено на липсата на кадрови ресурс при доставчиците, доколкото след справка в информационната система на НАП е установено, че посочените дружества не са декларирали наети лица и извън трудови правоотношения. Липсвали и данни за ползвани подизпълнители: Решаващият орган е формирал заключение, че страните не са целяли предоставяне, съответно получаване на стоки и услуги, а само съставяне на данъчни документи, които да осигурят възможност за ползване на право на приспадане на данъчен кредит за съответния период. Тези обстоятелства навеждали на извода, че на ревизираното лице е било известно, че участва във формални сделки, без да има фактически осъществени престации от издалите фактурите стопански субекти. Изложеното указвало на недобросъвестност на получателя по доставките. Решението на директора на ДОДОП С. е връчено на 21.07.2025 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена по пощата на 04.08.2025 г., от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Изложеното, във връзка с разпоредбата на чл.160, ал.1 от ДОПК, определя спора като материалноправен – относно наличието на реални доставки на стоки и услуги смисъла на по чл.6, чл.9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС.

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Именно в тази връзка, като обстоятелства, указващи на липса на реална

икономическа дейност, съдът намира за правилни и обосновани доводите на приходните органи, които са косвено указание за липса на реална дейност при спорните участници в търговския оборот - липса на наети лица на релевантни длъжности, липса на данни за наети офиси или други помещения за осъществяване на стопанска дейност, липса на данни за извършване на обичайните за стопанската дейност разходи за телекомуникационни и комунални услуги, за наем, за транспорт. Всички тези обстоятелства са косвено указание, че търговските субекти не осъществяват реална икономическа дейност, като предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит. Според мотивите на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ. За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и прехвърлянето на резултата от получателя по доставката, както и да са налице съставени за това документи (т.29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or).

За да бъде една услуга фактически осъществена, същото изисква полагане на труд от физически лица и използване на съответните технически средства, както и в повечето случаи влагане на материали. Без наличие на кадрови потенциал един субект не би могъл да извърши дадена услуга. Именно в тази връзка, като косвено указание за наличие на реална икономическа дейност, а не като елемент от фактическия състав на претендираното право на приспадане на ДК, приходните органи правилно са изследвали съвкупно с всички обстоятелства по делото кадровия и технически потенциал на преките доставчици.

Принципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали **самият издател** на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „G. Toth“), какъвто е настоящият случай, доколкото изводите на приходните органи са, че

фактурираните доставки не са реално осъществени от издателите на фактурите.

За пълнота следва да се отбележи като неотнормируемо позоваването на жалбоподателя на решение на СЕС по дело С-438/09, Bogusław J. D., доколкото правото на ДК не е отказано при идентична фактическа обстановка. Според диспозитива на решението:

-Член 18, параграф 1, буква а) и член 22, параграф 3, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2006/18/ЕО на Съвета от 14 февруари 2006 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчнозадълженото лице има право на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен за доставки на услуги, предоставени му от друго данъчнозадължено лице, което не е регистрирано за целите на този данък, когато фактурите за тези доставки съдържат цялата изискуема информация по посочения член 22, параграф 3, буква б), и в частност информацията, която е необходима за идентифициране на издателя на фактурите и на естеството на предоставените услуги.

-Член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2006/18, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен от данъчнозадължено лице на друго данъчнозадължено лице, доставчик на услуги, когато последното не е регистрирано за целите на този данък.

Спорът по същество касае следните доставчици:

1. В хода на ревизията, с Протокол №П-32003224189370-141-001/20.11.2024 г. е документирана насрещната проверка на „**АВТО СТРОЙ**“ ООД, ЕИК[ЕИК] във връзка с издадени на ревизираното лице фактури №[ЕГН]/29.02.2024 г. и №[ЕГН]/26.03.2024 г., с ДДС в общ размер на **18 192,37 лв.** и предмет на доставките строителни материали, по които е упражнено правото на данъчен кредит е в м. 02.2024 г. и м. 04.2024 г.

Ревизорите са констатирани, че фактурите не са отразени в дневника за продажби на доставчика. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ са представени писмени обяснения, съгласно които „АВТО СТРОЙ“ ООД не е издавало фактури с цитираните номера и няма придружаващи документи, тъй като не са извършвани доставки към „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД. Пояснено е, че дружеството се занимава със строителство на жилищни и нежилищни сгради, ремонт и реконструкция на съществуващи такива и не извършва търговска дейност със строителни материали.

При ревизията, ревизираното лице е представило договор за доставка от 20.02.2024 г., сключен с „АВТО СТРОЙ“ ООД, в качеството на продавач, съгласно който същото се задължава да достави на купувача, а купувачът се задължава да получи и заплати цената на стоката, доставена от продавача, която ще бъде подробно описана в издадените данъчни фактури. Договорено е купувачът да подава по телефон или електронна поща заявка до продавача, съдържаща индивидуализация на заявената стока по вид и количество, място на изпълнение и срок. По силата на т. 4.1 на договора транспортът на стоките се организира от продавача и е за негова сметка, а предаването на стоките се отразява в протокол.

Освен посочения договор, при ревизията „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД е представило копия на процесните фактури и приемо-предавателни протоколи, с вписани различни видове строителни материали по вид, количество и цена. По отношенията на разплащанията са представени вносни бележки за плащане по банков път, но

ревизорите са констатирани, че не са представени транспортни документи за превоз на материалите, данни от кой обект на доставчика са натоварени и къде са разтоварени. При насрещната проверка на доставчика са събрани данни за банковите сметки, на които дружеството е титуляр. Съгласно справка в Регистър на банкови сметки и сейфове в БНБ за периода от 31.10.2016 г. до 14.11.2024 г. е установено, че „АВТО СТРОЙ“ ООД не е титуляр на банковата сметка в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, отразена във фактурите. Освен това във връзка със запитване до „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД е получен отговор, съгласно който банкова сметка [банкова сметка] не фигурира в базата данни на банката. Ревизорите са установили също, че положените подписи в представените документи не съответстват на образците от подпис на управителите на изброените доставчици в търговския регистър.

По отношение на всички доставчици приходните органи са посочили, че са представени писмени обяснения от ревизираното лице, съгласно които условията в договорите са договорени с управителите и те са подписвали всички документи. Лицата, извършили СМР, са изпратени от доставчиците и „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД няма данни за същите. Относно вложените материали ревизираното лице е посочило, че за част от доставките са вложени собствени материали, закупувани от различни дружества, а за друга част са доставени от съответния доставчик с негови МПС.

Съдът намира за правилни изводите на приходните органи, че представеният договор от 20.02.2024 г. не може да се обвърже с предмета на спорните фактури, тъй като не съдържа никакви уговорки относно вид и стойност на конкретни стоки.

Процесната фактура №[ЕГН] от 29.02.2024 г. е с предмет шпакловка, профил, профил за гипсокартон, гипсокартон технофипс, универсално строително лепило. Фактура № [ЕГН] от 26.03.2024 г. е с предмет гипсокартон технофипс, профил, профил за гипсокартон, шпакловка. Фактурите са придружени с ППП от същите дати (29.02.2024 г. и 26.03.2024 г.) и същия предмет на фактурите, с уточнението, че се касае за къща в [населено място] искър. В ППП е посочено, че се предават „описаните мебели“.

Съдът приема, че съвкупната преценка на събраните по делото доказателства не навежда на извод за реалност на доставките на стоки по процесните фактури по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО и чл.6 от ЗДДС. Както според националното право (чл.302 от ТЗ), така и в съдебната практика на СЕС се приема, че грижата на добрия търговец изисква същият да направи всички необходимо, за да се увери, че сделките му не са част от измама, като вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама (т.53 и т.54 от Решение на СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11). Мерките, които ДЗЛ трябва да вземе, зависят главно от обстоятелствата по конкретния случай, а когато са налице данни за евентуални нарушения или измама, добрият търговец би могъл да проучи друг доставчик, от когото възнамерява да купува стоки или да получава услуги, за да се увери в неговата надеждност (т.59 и т.60 от Решение на СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11). Плащането по банкова сметка, която не само не е с титуляр доставчика му „АВТО СТРОЙ“ ООД, но и не фигурира в базата данни на банката, не може да се приеме като полагане на дължимата грижа на добрия търговец към делата му при избор на надежден търговец, от който да купува и да заплати стоките си. Необоснована е защитната теза на жалбоподателя, че се касае за недобросъвестен търговец, който не внася ДДС в бюджета, тъй като в обясненията си този търговец не е укрил дейността си, а е посочил, че се занимава със строителство, ремонт и

реконструкция на сгради, но не и с продажба на строителни материали. При сравнение на подписите на управителя на „АВТО СТРОЙ“ ООД, положени в представените при ревизията документи и тези, представени в Търговския регистър (л.740 от преписката, Приложение № 3) се установява разлика – в представените от жалбоподателя документи отчетливо е наблегнато на първата буква от името на управителя, каквото не съществува в документите с нотариална заверка на подписа. Следва да се отчете и обстоятелството, че в ППП-ли е посочено, че се предават „мебели“, които също навежда на извод единствено за съставяне на документи, на които не съответстват реални стопански операции.

В тази насока е и Доклад №А-300003024000288-Рд5-001 от 10.09.2024 г. на сектор „Анализ и противодействие на данъчно-осигурителни измами“- В. при ЦУ на НАП (л.1-16 от Приложение № 1), съдържащ данни за търговци, по отношение на които е установена индикация за измама.

По тези съображения и при обстоятелствата, установени в хода на ревизията, съдът намира, че е дължимо отхвърляне на оспорването по отношение на доставчика „**АВТО СТРОЙ**“ ООД, ЕИК[ЕИК], относно претендиран данъчен кредит в размер на **18 192,37 лв.**

2.С Протокол №П-22221425000548-141-001/27.01.2025 г. е документирана насрещната проверка на „**ЕВРО ТРЪК 777**“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] във връзка с издадени на ревизираното лице фактури №[ЕГН]/15.01.2024 г. и №[ЕГН] от 74.01.2024 г. с ДДС в размер на 10 900,12 лв. и предмет на доставките по договор за КСС. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ след РД от доставчика са представени незаверени копия на процесните фактури, договор от 12.12.2023 г., сключен с ревизираното лице, протоколи за завършени СМР. След справка в информационната система на НАП е установено, че „ЕВРО ТРЪК 777“ ЕООД е декларирало 2 наети лица по трудови правоотношения, на длъжност търговски представител.

Ревизираното лице е представило в хода на ревизията договор за СМР от **12.12.2023 г.**, сключен с „ЕВРО ТРЪК 777“ ЕООД - изпълнител, съгласно който приема да извърши СМР - зидария, монтаж на конструкция и гипсокартон, пробиване на отвори за ВиК и ел., монтаж на парапети и др. на обект офис сграда в [населено място], [улица]. Срокът на договора е до 29.02.2024 г. Материалите са за сметка на изпълнителя. В договора няма определено възнаграждение, а е посочено, че стойността на договорената работа и необходими консумативи се определя от обема на действително извършените СМР, приети с надлежно подписани от страните приемо-предавателни протоколи.

Представени са копия на процесните фактури и протоколи за установяване на извършени и подлежащи на заплащане СМР за обект офис сграда в [населено място], [улица], с посочени видове дейности като изграждане на конструкции от гипс картон за ниша стълби, санитарни възли от 1 до 6 етаж и др. Представено е и споразумение за отложено плащане от 03.06.2024 г., съгласно което плащането по процесиите фактури е отложено до 03.06.2025 г.

Процесните фактури, издадени от „Евро Трък 777“ ЕООД са с предмет „по договор за КСС“. Придружени са с протоколи за установяване на СМР на обект: офис сграда в [населено място], [улица]. В протокола от 15.01.2024 г. е посочено, че СМР са изпълнени на: ниша стълби и санитарни възли от 1-ви до 6-ти етажи. В протокол от 24.01.2024 г. са отбелязани: зидария асансьори и монтаж на метален шурц, монтаж предпазни парапети по етажите, преместване на строителна ограда, пробиване на

отвори за ВИК и Ел, товаро-разтоварни работи.

По отношение на този доставчик съдът приема, че приемо-предавателните протоколи към фактурите съдържат достатъчно индивидуализиращи белези на процесните строителни услуги по вид, място на полагане (напр. изпълнени конкретни СМР на определен етаж от сградата), както и относно начин на формиране на договорната цена – по вид, количество, единична и обща стойност, съобразно тълкуването, дадено от СЕС в Решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or. Относно доводите на приходните органи за липса на кадрова обезпеченост следва да се съобрази практиката на СЕС, според която получателят по доставката не може да се държи отговорен за тези обстоятелства (т.42 от решение по дело C-78/12, „Евика-К“ ЕООД). Относно този доставчик в преписката липсват данни за вписан в Търговския регистър подпис на управителя.

По изложените съображения е дължима отмяна на РА по отношение на доставчика **„ЕВРО ТРЪК 777“ ЕООД**, ЕИК[ЕИК], относно отказано право на ДК в размер на **10 900,12 лв.**

3.С Протокол №П-22221924204954-141-001/30.12.2024 г. е документирана насрещната проверка на **„АГРО ЕКО КОМПАНИ“ ЕООД**, ЕИК[ЕИК] във връзка с издадени на ревизираното лице 6 фактури в м. 07.2024 г., с ДДС в размер на 13 341,66 лв. и предмет на доставките СМР по договор. Изготвено е ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи са представени след издаване на РД, в т.ч. незаверени копия на фактурите, протоколи за установяване на завършени СМР и договор за СМР от 20.05.2024 г.

След справка в информационната система на НАП е установено, че **„АГРО ЕКО КОМПАНИ“ ЕООД** не е декларирано наети лица по трудови и извън трудови правоотношения.

Ревизираното лице е представило договор от 20.05.2024 г., сключен с **„АГРО ЕКО КОМПАНИ“ ЕООД** - изпълнител, съгласно който възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши и предаде на възложителя СМР на обекти, които ще бъдат вписани във всеки отделен протокол. Услугите ще се извършат с материали, осигурени от възложителя. Срокът по договора е до 31.12.2024 г. По силата на чл. 3 на договора дължимото вознаграждение се заплаща съгласно подписан протокол за извършени СМР след завършване на конкретен етап от дейността. Плащанията са по банкова сметка или в брой до 90 дни след издаване на фактурата от изпълнителя. Към договора е приложено отложено плащане от 30.09.2024 г., с което е договорено плащането по доставките да се извърши до **30.09.2025 г.** Представени са копия на процесните фактури и приемо-предавателни протоколи, с вписани услуги по вид, количество, цена и обект, както и фискални касови бележки за извършено плащане.

Ревизорите са констатирани, че предоставените след издаване на РД документи - справки и извлечения нямат обозначение за счетоводния продукт, от който са разпечатани. Няма данни кои лица са ги изготвили и предоставили в НАП и в какви правоотношения са със съответното дружество. Не са представени доказателства за водена редовна счетоводна отчетност. В допълнение приходните органи са установили, че положените подписи в представените документи не съответстват на образците от подпис на управителите на изброените доставчици в търговския регистър.

Приели са, че по отношение на всички доставчици са представени писмени обяснения от

ревизираното лице, съгласно които условията в договорите са договорени с управителите и те са подписвали всички документи. Лицата, извършили СМР, са изпратени от доставчиците и „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД няма данни за същите. Относно вложените материали е посочено, че за част от доставките са вложени собствени материали, закупувани от различни дружества, а за друга част са доставени от съответния доставчик с негови МПС.

Издадените от „Агро Еко къмпани“ ЕООД фактури са с предмет „СМР по договор“. Придружени са с протоколи за установяване на СМР на обект: офис сграда в [населено място], [улица]. В протокол от 13.07.2024 г. са документирани: гипсова шпакловка, грундиране, полагане на мазилка травертин и тиксо за облепване. В протокол от 13.07.2024 г. са документирани: гипсова шпакловка, грундиране, боядисване с декоративна мазилка, найлон, четка, валяк. В протокол от 15.07.2024 г. са документирани: армирана пясъчно-циментова замазка, топлоизолация с фибран 10 см и гипсокартон монтаж. В протокол от 16.07.2024 г. са документирани: хидроизолация на различни места (подход А, холкер А, между оси 3-4), полагане на сифони и хидроизолационна лента. В протокол от 17.07.2024 г. са документирани: гипсова шпакловка, грундиране, полагане на мазилка травертин, мазилка стълбино огледало/под парапети, гипсова шпакловка борд окачен таван стълбище, боядисване с мазилка борд окачен таван стълбище, найлон и тиксо. В протокол от 18.07.2024 г. са документирани: външно измиване на фасадата (камък и стъкла), почистване на партер – стъкла и вътрешно, на офис сграда в [населено място], [улица].

В преписката е наличен договор за наем от 19.01.2023 г., с който жалбоподателят предоставя под наем на „София Лондон Метрополитън“ ООД недвижим имот в [населено място], район „И.“, [улица] – целия втори надпартерен етаж на площ от 511.00 кв.м., със срок на договора от 3 години.

Наличен е договор за наем от 01.04.2018 г., с който жалбоподателят предоставя под наем на „ГОЛД 7“ ЕООД недвижим имот в [населено място], район „И.“, [улица] – фитнес с площ от 409.89 кв.м., разположен на второ сутеренно ниво, със срок на договора от една година.

С договор за наем от 03.02.2017 г. жалбоподателят е предоставил под наем на „Еволюшън ИТ“ ЕООД недвижим имот в [населено място], район „И.“, [улица] – офис помещение на 128 кв.м. на партерно ниво.

По отношение на този доставчик съдът приема, че приемо-предавателните протоколи към фактурите съдържат достатъчно индивидуализиращи белези на процесните строителни услуги по вид, място на полагане (напр. подход А, холкер А) и начин на формиране на договорната цена съобразно тълкуването, дадено от СЕС в Решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le Rayon d`Or. Относно доводите на приходните органи за липса на кадрова обезпеченост следва да се съобрази практиката на СЕС, според която получателят по доставката не може да се държи отговорен за тези обстоятелства (т.42 от решение по дело С-78/12, „Евика-К“ ЕООД). Подписът на управителя на този доставчик, предоставен за вписването му в Търговския регистър, не съдържа ви особености, поради което и при сравнението му с този под документите, представени в хода на ревизията, съдът не може с категоричност да обоснове значими разлики.

По изложените съображения е дължима отмяна на РА по отношение на доставчика „АГРО ЕКО КОМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и отказаното в него право на ДК в размер на **13 341,66 лв.**

4.С Протокол № П-22221024205412-141 -001 от 07.01.2025 г. е документирана насрещната проверка на „ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] във връзка с издадена на ревизираното лице фактура №[ЕГН] от 08.02.2024 г. с ДДС в размер на 3604,80 лв. и предмет на доставката СМР.

Изготвено е ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл.32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено от него лице на адреса за кореспонденция. След издаване на РД са представени незаверени копия на фактурата, фактура от предходен доставчик „ТРЕНД РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с предмет на доставката техническа помощ с персонал, счетоводни регистри, 4 нечетливи копия на подадени от предходния доставчик уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/, договор за СМР от 10.01.2024 г., сключен между „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД — възложител и „ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД - изпълнител, протокол за установяване на СМР.

След справка в информационната система на НАП е установено, че „ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД е декларирало 1 наето лице по трудови правоотношения, на длъжност технически секретар.

Ревизираното дружество е представило договор от 10.01.2024 г., сключен с „ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД - изпълнител, съгласно който същото приема да извърши СМР по приложена оферта на обект офис сграда в [населено място], [улица]. Срокът на изпълнение на услугите се определя до тяхното приключване, но не по-късно от един месец от сключване на договора, а договореното възнаграждение е в размер на 18 024,00 лв. без ДДС. Съгласно чл. 11 от договора материалите са за сметка на възложителя. При ревизията са представени копия на процесните фактури, придружени с протоколи за извършени СМР, с вписани услуги по вид, количество, цена и е посочен обекта, на който са извършени услугите. Във връзка с плащането е представено преводно нареждане от 16.04.2024 г., съгласно което е нареден превод с основание „съгласно фактура 168/08.02.2024 г“, към банкова сметка с титуляр „ТЕРОН БИЛД“ ЕООД. Приложено е уведомително писмо /без дата/, с което Д. В. - управител на „ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД уведомява, че поради промяна на обстоятелствата разплащанията по банков път ще стават чрез „ТЕРОН БИЛД“ ЕООД по силата на договор за доверително управление на финансови инструменти и/или пари от 15.11.2023 г.

Ревизорите са констатирани, че предоставените след издаване на РД документи от част от доставчиците - справки и извлечения нямат обозначение за счетоводния продукт, от който са разпечатани. Няма данни кои лица са ги изготвили и предоставили в НАП и в какви правоотношения са със съответното дружество, като в допълнение не са представени и доказателства за водена редовна счетоводна отчетност. Установили са също, че положените подписи в представените документи не съответстват на образците от подпис на управителите на изброените доставчици в търговския регистър.

В Решение № 661 от 13.07.2025 г. е посочено, че по отношение на „ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД е представена фактура от предходен изпълнител - „ТРЕНД РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД, с предмет техническа помощ с персонал, но други доказателства, придружаващи фактурата, не са налични. За удостоверяване на кадровата обезпеченост на подизпълнителя са представени нечетливи уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ. От същите и от системата на НАП се установява, че „ТРЕНД РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД е имало наети лица по трудови правоотношения в сферата на строителството, но без отбелязани длъжности. Фактурата към „ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД е издадена на 29.02.2024 г., като в нея е посочено, че датата на данъчното събитие е на същата дата. Тоест, към тази

дата следва да се счете, че подизпълнителят е предоставил персонал. В същото време възложените на „ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД СМР са посочени като изпълнени и предадени с протокол от 08.02.2024 г. Тоест, към тази дата ревизорите не са установили последното дружество да е имало наети лица или подизпълнители.

Съдът констатира, че относно този доставчик е налична оферта от 08.01.2024 г. с предмет гипсова шпакловка, грундиране, полагане на мазилка травертин по стени, полагане на мазилка травертин по бордове, топлоизолация, шпакловка с мрежа, на стойност 18 024.00 лв. без ДДС. Издадената от „Валекс Пи“ ЕООД фактура е с предмет „СМР съгласно протокол“. Придружена е с протокол за установяване на СМР на обект: офис сграда в [населено място], [улица]. В протокола от 08.02.2024 г. са документирани: гипсова шпакловка, грундиране, полагане на мазилка травертин по стени, полагане на мазилка травертин по бордове, топлоизолация, шпакловка с мрежа.

Съдът съобразява, че представените по отношение на този доставчик документи са еднотипни – офертата и протокола за изпълнени СМР са с напълно еднакво съдържание, което навежда на документално оформление на отношенията, на които не съответстват реални стопански операции. Силен аргумент в тази насока е отчетливата разлика между подписа на управителя на доставчика, представен с нотариална заверка в Търговския регистър (л.741 от преписката, Приложение №3) и този, положен в представените в хода на ревизията документи. В допълнение, видно от документите, представени относно доставчика „Евро Трък 777“ ЕООД, относно процесната офис сграда в [населено място], [улица], се установява, че същата е многоетажна, докато в приемо-предавателния протокол от 08.02.2024 г., не е конкретизирано къде точно в тази сградата е „изпълнена“ строителната услуга. Изложеното не съответстват на повишените изисквания, които търговците следва да полагат към делата си.

По тези съображения и при обстоятелствата, установени в хода на ревизията, съдът намира, че е дължимо отхвърляне на оспорването по отношение на доставчика **„ВАЛЕКС ПИ“ ЕООД**, ЕИК[ЕИК], относно отказано право на данъчен кредит в размер на **3604,80 лв.**

5. С Протокол №П-04000624205361-141-001/11.12.2024 г. е документирана насрещната проверка на **„ЕМ ЕМ СТРОЙ 79“ ЕООД**, ЕИК[ЕИК] във връзка с издадени на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД 5 фактури в м. 12.2023 г. с ДДС в размер на **7 608,50 лв.** и предмет на доставките материали. Изпратено е ИПДПОЗЛ, което не е връчено.

Ревизорите са констатирани, че в хода на ревизията ревизираното лице е представило копия на процесните фактури с описани различни видове строителни материали по вид, количество и цена, придружени с фискални касови бележки за извършено плащане, чиито дати се различават от датите на фактурите, и приемо-предавателни протоколи, съдържащи само подписи на приел и предал, без имена. Извършили са оперативна проверка на търговския обект, на който е регистриран ЕКАФП - офис в [населено място], [улица], офис 8, при която не е открит офис, стопанисван от „ЕМ ЕМ СТРОЙ 79“ ЕООД. Констатирано е, че там се намират офиси на „ВИ ОФИС“ ЕООД, ЕИК [ЕГН] и „ГРУП 999“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], извършващи счетоводни и куриерски услуги, застраховки, каса на „Изипей“.

Съдът констатира, че фактура № 400...57 от 28.12.2023 г. е с предмет плочки – 230 кв.м. на единична стойност 28.10 лв., обща стойност 6463.00 лв. без ДДС. Фактурата е придружена с ППС със същия предмет, с данни за седалище и представляващ търговците, но под подписите на „предал“ и „приел“ не са посочени имена на физически

лица, като не е посочено и конкретно място на приемо-предаване.

По идентичен начин другите фактури с предмет различни видове строителни материали (изолация, структурна мазилка, стъклофибърна мрежа, фиброва шпакловка PVC ъгли, гипсокартон пале, крепежни елементи) са придружени с ППП с идентичен предмет на стоките, с данни за седалище и представляващ търговците, но под подписите на „предал“ и „приел“ не са посочени имена на физически лица, като не е посочено и конкретно място на приемо-предаване.

При съобразяване с понятието за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО, съдът приема, че пропуските в приемо-предавателните документи, касателно процесните стоки – липса на индивидуализиращи данни на лицата, между които е извършено приемо-предаването от името на търговците и на конкретното място, където е сторено това, препятства извод, че претендираните доставки на стоки са реални. Като се съобразят данните относно търговеца, че същият не разполага с търговски обект, е дължимо отхвърляне на оспорването по отношение на доставчика „**ЕМ ЕМ СТРОЙ 79“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]**, относно отказано право на ДК в размер на **7 608,50 лв.**

6.С Протокол № П-22221424205102-141-001/10.01.2025 г. е документирана насрещната проверка на „**ЮНИК СТАНДАРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]**, във връзка с издадени на ревизираното лице 17 фактури в данъчни периоди м. 03, м. 05 и м. 06.2024 г. с ДДС в размер на **27 155,59** лв. и предмет на доставките положен труд и строителни материали. Изготвено е ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл.32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице за кореспонденция. Документи не са представени от доставчика при ревизията. След справка в информационната система на НАП е установено, че „**ЮНИК СТАНДАРТ“ ЕООД** няма декларирани наети лица по трудови и извън крудови правоотношения. Няма данни за притежавани недвижими имоти и МПС.

В хода на ревизията ревизираното лице е представило договор от 26.02.2024 г., сключен с „**ЮНИК СТАНДАРТ“ ЕООД** — изпълнител, съгласно който същото е приело да достави материали и извърши строително-монтажни работи на обект къща в [населено място]. В чл. 2 на договора е записано, че изпълнителят има право от свое име и за сметка на възложителя да посредничи с трети физически и юридически лица във връзка с намиране и възлагане на монтажните работи. По силата на чл. 4 на договора заплащането ще се извършва след приключване на всеки етап от ремонтните дейности, като стойността ще бъде определена в издадените фактури. Съгласно чл. 11, ал. 4 изпълнителят се задължава да осигури наемането на квалифицирана работна ръка за изпълнението на договореното, като поеме изцяло възнагражденията на работниците и служителите за възложената им работа, както и да изплати всички дължими осигурителни вноски към държавния бюджет. Срокът на договора е 6 месеца. Представени са копие на процесните фактури, с изключение на две - №[ЕГН]/20.03.2024 г. и №[ЕГН]/21.03.2024 г., придружени с фискални касови бележки и приемо-предавателни протоколи. Ревизорите са установили, че положените подписи в представените документи не съответстват на образците от подпис на управителите на изброените доставчици в търговския регистър.

При ревизията, по отношение на всички доставчици са представени писмени обяснения от ревизираното лице, съгласно които условията в договорите са договорени с управителите и те са подписвали всички документи. Лицата, извършили СМР, са изпратени от доставчиците и „**СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД** няма данни за същите.

Относно вложените материали е посочено, че за част от доставките са вложени собствени материали, закупувани от различни дружества, а за друга част са доставени от съответния доставчик с негови МПС.

Съдът намира за обосновани изводите на приходните органи, че договорът от 26.02.2024 г. не може да се обвърже с процесните фактури, тъй като в него не са конкретизирани по количество и единична стойност конкретен вид стоки или по обем и стойност конкретен вид СМР. Посоченият в договор обект – къща в [населено място], също не е конкретизиран поради липса на административен адрес. Фактурите с предмет строителни материали са придружени с ППП с посочени по вид, единична и обща стойност строителни материали, но не е посочен строителният обект, на който същите са предадени. Съдът констатира, че има разлика между датите на издаване на фактурите и на ППП към тях с предмет строителни материали, но не намира същото разминаване за съществено относно изводи да наличие/липса на реални доставки на стоки. Този доставчик е фактурирал и положен труд: фактура № 130 от 31.05.2024 г. за 8166.67 лв. без ДДС, фактура №127 от 29.05.2024 г. – за 8316.67 лв. без ДДС, фактура №123 от 27.05.2024 г. – за 8216.67 лв. без ДДС, фактура №122 от 23.05.2024 г. – за 8283.33 лв. без ДДС, фактура №120 от 22.05.2024 г. – за 8225.00 лв. без ДДС, фактура №100...1297 от 14.03.2024 г. – за 8166.92 лв. без ДДС, фактура №100...1293 от 13.03.2024 г. – за 7833.92 лв. без ДДС, фактура №100...1291 от 11.03.2024 г. – за 7130.25 лв. без ДДС.

По отношение на положения труд съдът приема, че по делото не са ангажирани доказателства относно начина на формиране на стойността на тази услуга, което е в противоречие с тълкуването, дадено в Решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or, а именно доказателства, че полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга. Тези фактури не са придружени с приемо-предавателни протоколи. Липсват каквито и да било доказателства, от които да може да се установи стойността на формирания труд. Ето защо по отношение на фактурирания от „ЮНИК СТАНДАРТ“ ЕООД положен труд съдът намира, че е дължимо отхвърляне на оспорването относно претендирано право на ДК в размер на **17 527.12 лв.**

Относно фактурираните доставки на стоки от този доставчик съдът приема, че приемо-предавателните протоколи към фактурите съдържат достатъчно индивидуализиращи белези на стоките, както и данни между кои физически лица и мястото, на което са предадени стоките (на къща в [населено място] и между управителите на дружествата). Подписът на управителя на този доставчик, предоставен за вписването му в Търговския регистър, не съдържа отчетливи особености, поради което и при сравнението му с този под документите, представени в хода на ревизията, съдът не може с категоричност да обоснове значими разлики. При изпълнение на предпоставките за доказаност на приемо-предаването на стоките по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО съдът приема, че е дължимия отмяна на РА по отношение на доставчика „ЮНИК СТАНДАРТ“ ЕООД относно отказано право на ДК в размер на **9628.47 лв.**

7. Установено е при ревизията, че „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит и в размер на 1 239,60 лв. по фактури №[ЕГН]/14.02.2024 г. и [ЕИК]/30.04.2024 г., издадени от „СИД ЕНТЪРПРАЙЗ“ ООД, ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката аванс, доставка и монтаж на термопанелна врата, и 369,00 лв. по фактура №[ЕГН]/07.06.2024 г., издадена от „МЕБЕЛИ ВИДЕНОВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с предмет на доставка на спалня и матрак.

В отговор на връчено ИПДПОТЛ „СИД ЕНТЪРПРАЙЗ“ ООД е представило копия на процесните фактури, протокол за монтаж от 26.04.2024 г. на Поръчка №29797, в който е посочено, че оборудването е монтирано на обект в [населено място], обл. Б. и е доставено на И. и С. Я..

От „МЕБЕЛИ ВИДЕНОВ“ ЕООД са представени писмени обяснения, в които е посочено, че „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪТРИ“ ЕООД е направило клиентска поръчка №10050115298/23.05.2024 г. на стойност 2 214,01 лв. за матрак, спален комплект, подматрачна рамка и механизъм. Стоките по поръчката са подготвени и натоварени за доставка на 06.07.2024 г. в склад на „МЕБЕЛИ ВИДЕНОВ“ ЕООД в [населено място]. Доставката е извършена на 08.06.2024 г. с товарен автомобил И. с регистрационен номер С., като стоките са доставени до адрес на клиента в [населено място], [улица]. Констатирано е при ревизията, че „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪТРИ“ ЕООД няма обекти и инвестиционни имоти в [населено място] и [населено място]. Ревизорите са приели, че не са представени доказателства за това, че процесните стоки са използвани за целите на извършваните от дружеството облагаеми доставки. Поради това и на основание чл. 70 ал. 1, т. 2 от ЗДДС е отказано правото на данъчен кредит в размер на 1 608,60 лв. по горните фактури.

Споделят се изводите на органите по приходите по отношение на отказаното право на данъчен кредит в размер на 1 608,60 лв. на основание чл. 70, ат. 1, т. 2 от ЗДДС по фактури, издадени от „СИД ЕНТЪРПРАЙЗ“ ООД и „МЕБЕЛИ ВИДЕНОВ“ ЕООД. Съгласно посочената правна норма правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. В случая ревизираното лице не е ангажирало никакви доказателства и не излага твърдения, от които да се установи, че закупените стоки са използвани в дейността на дружеството. Освен това „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД няма обект и и инвестиционни имоти в [населено място] и [населено място], където са доставени стоките. След като не е доказано, че получените стоки са използвани за дейността на дружество, правилно и законосъобразно е отказан данъчен кредит на основание посочената правна норма.

По изложените съображения е дължима отмяна на РА относно отказано право на ДК в размер на 33870.25 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 4324.41 лв. и отхвърляне на оспорването отказано право на данъчен кредит в размер на 48 541.39 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 6197.57 лв.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК разноси се дължат и на двете страни. Жалбоподателят не претендира разноси, поради което в негова полза такива не се присъждат. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част на оспорването в размер на 5029.12 лв. на основание чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2 ,т.4 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. с адрес за кореспонденция С..[жк], [улица], Ревизионен акт №Р-22221424004636-091-001 от 07.04.2025 г., издаден от С. П. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. Г. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 661 от 03.07.2025 г. на директора на ДОДОП [населено място], относно отказано право на данъчен кредит в размер на 33870.25 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 4324.41 лв., или общо в размер на **38194.66 лв.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. с адрес за кореспонденция С..[жк], [улица], срещу Ревизионен акт №Р-22221424004636-091-001 от 07.04.2025 г., издаден от С. П. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. Г. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 661 от 03.07.2025 г. на директора на ДОДОП [населено място], относно отказано право на данъчен кредит в размер на 48 541.39 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 6197.57 лв., или общо в размер на **54738.96 лв.**

ОСЪЖДА „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. с адрес за кореспонденция С.. [жк], [улица], да заплати на Национална агенция по приходите, чрез Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 5029.12 лв. Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: